

दिनांक
13-12-20

उपशास्त्री प्रथम वर्ष, विषय व्याकरण

अथ सिद्धांत मौमुदी (दलन्त पुल्लिङ्ग प्रथमवचनम्)

1 - सति: - इदम् शब्दात् अथ वदिति स्त्रियेण प्रातिपदिक संज्ञायाम्।
स्वौजस, एवं बहुषु बहुवचनम् इति स्त्रियेण सप्तम्यां लो।
इदम् शब्दात् अस्मि विभक्तौ। लक्ष्मीनामः इति स्त्रियेण
अल्पे पररूपे। इदं अस्मि इति इशायां दृष्टि
लौपः इति स्त्रियेण इदं आगत्य लौपे अस्मि इति
इशायां आधानेन इदं समासगत् इति स्त्रियेण व्यपदेशिवद्
आवे, व्यपदेशिवद् आगत्या, अतो अस्मि संज्ञा इति
स्त्रियेण इशायां प्राप्ते तद्व्याधौ नैव मद्रसो रमाः इति
स्त्रियेणान्तं अदन्त्यात्, अतो बहुवचनं भवत्येव
इति स्त्रियेण एतत् समासस्य रूपे लक्ष्मी सति: इति
सिद्धम्।

2 अस्य - इदम् शब्दात् अथ वदिति स्त्रियेण प्रातिपदिक संज्ञायाम्।
स्वौजस, इति स्त्रियेण तथा द्वयमेवा द्विवचनैश्च लक्ष्मी
इति स्त्रियेण सप्तम्यां लो। इदम् शब्दात् इति विभक्तौ।
लक्ष्मीनामः इति स्त्रियेण अल्पे पररूपे। अल्पेनामन्त
सर्वनामत्वात्, सर्वनामन्तस्य इति स्त्रियेण इशायां लो
आदेशः। इशायां लो, दृष्टि लौपः इति स्त्रियेण
इदं आगत्य लौपे अस्य इति सिद्धम्।

3 अस्मात् - इदम् शब्दात् अथ वदिति प्रातिपदिक संज्ञायाम्।
स्वौजस, इति स्त्रियेण तथा द्वयमेवा द्विवचनैश्च लक्ष्मी
इति स्त्रियेण सप्तम्यां लो। अस्मि विभक्तौ। लक्ष्मीनामः
इति स्त्रियेण अल्पे पररूपे। अस्मि इति इशायां रमाः
इति स्त्रियेण इशायां अस्मात् आदेशः। इशायां लो
इशायां लो, दृष्टि लौपः इति स्त्रियेण इदं आगत्य
लौपे अस्मात् इति सिद्धम्।

अंगनाथमि
एतत् प्रो व्याकरण
श्री. ड. ल. म. वि.
मुल्लै न पूरिया

दिनांक
13-12-20

शास्त्री श्रीमन्मन्वन्तः, विषय-व्यासः
ग्रन्थ प्रथम प्रौढ मनोरमा

प्रश्न- पूर्व तासि दृग् आस्य स्वत एव मनोरमा मदि २॥
मोरमा कार्यः - यद्यं स्वत नो लिखि स्यात्, तदि त्रिपादी
पूर्व प्रथम सिद्धा इत्येव लभ्यते, त्रिपादिमन्तु पूर्व प्रत
परं नासि दृग् स्मात् । त्रिपादिमन्तु पूर्व दृष्वा सिद्धत्वा
माने दोषः कस्मात् । अत आह - आद्यकारादयमू ६॥
यद्यत् काम सिद्धत्वं मि ल्येत तदि पूर्व तासि दृग्मन्त
मनोरमाः इत्यादावुत्वं न स्यात् । परत्वात्, रीरि दृग्मन्त
प्रसंगात् । तथाच पूर्व तासि दृग् नालि विप्रतिषेधा
उ आवा युत्तर एव इति सिद्धा नो व्याकु ल्येता अत्र अत्र
च नासि ल्येत् । त्रिपादीमन्तु परं परं शास्त्र मसिद्धम् -
एतन् त्रिपादीमन्तु कार्य मसिद्धम् इति त्रिपादी प्रोच्यते

पराहः ।
अथान्तर - उक्त रीत्या कार्य सिद्धत्वं स्वत प्रोक्त
रीत्या शक्यं प्रयोगजन्य एव प्रथम रीत्या सिद्ध
रीत्या शक्यः । उक्त रीत्या कार्य सिद्धत्वं एव प्रतिपाद्य
संभवे न इत्यर्थः ।
नच पूर्वमन्तु प्रथममन्तु उपेक्षाय उपेक्षा विवक्षित इत्यादि
सिद्धिः । एतन्निवृत्त्याय मन्तु शास्त्रस्या निवृत्तत्वं चान्तर
द्वारा नमाल युद्धमा इति न इत्येव वदन्ती नमाल
द्वारित्तस्यैव इति च न जातमिति परमागो ३ पिनमन्तुः
अपि त्रिपादीमन्तु स्मादि ल्वा लो १ चान्तरा सत्य इति
आप नो न सपाय सत्ता द्यापी इत्यर्थे मन्तु विषये
त्रिपादीमन्तु शास्त्र एव पूर्वमन्तु प्रोक्त मन्तु गौ १॥
ननु लोका प्रसिद्ध पाठस्या ध्यान मन्तु न तदुपेक्षा न चान्तरा
विषयान्ते मन्तु मन्तु - निवृत्तत्वं प्रमत्तः । नम समगा १॥ -
नमगा समगा २॥ लोम प्रसिद्ध पाठ
मैक्षितम् । चतुर्दशं सूत्रमा मन्तु लोम
योगात् । अथ निवृत्तत्वं सा ६२५
मुच्यते लोमने च बोध्यम् ।

अमलान मिच्छ
समो प्रोच्यते व्यासः
११०३ सं. मन्तु
इत्येव च प्रोच्यते